

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 214

A. TITEL

*Internationaal Verdrag inzake optreden in volle zee bij ongevallen die verontreiniging door olie kunnen veroorzaken, met Bijlage;
Brussel, 29 november 1969*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag, met Bijlage, is geplaatst in *Trb.* 1970, 197. Voor de ondertekeningen zie ook *Trb.* 1971, 78.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1970, 197 en *Trb.* 1971, 78.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1975, 122.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1971, 78, *Trb.* 1975, 122 en *Trb.* 1980, 101.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel X, eerste lid, juncto artikel IX, tweede lid, letter b, van het Verdrag een akte van bekrachtiging of aanvaarding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie c.q. de Internationale Maritieme Organisatie:

IJsland	17 juli 1980
Ierland	21 augustus 1980
Australië ¹⁾	7 november 1983
Kameroen	14 mei 1984
Zwitserland	15 december 1987
Ivoorkust	8 januari 1988

---

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“Australia recalls the statement made by the Australian Delegation to the International Conference on Marine Pollution, 1973, which was in the following terms:

... Australia believes that no coastal State would refrain from taking whatever action was necessary to protect areas under its jurisdiction from serious environmental damage and it believes that this right of a coastal State to intervene on the high seas to protect areas under its jurisdiction is recognised under customary international law.

In becoming a party to the Convention, Australia declares that it believes that it may still take action to protect areas and resources under its jurisdiction which is permitted under customary international law and which is consistent with the Convention.”

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1975, 122¹⁾ en *Trb.* 1980, 101²⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel X, eerste lid, juncto artikel IX, tweede lid, letter c, van het Verdrag een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie c.q. de Internationale Maritieme Organisatie:

Papoea-Nieuw-Guinea	12 maart 1980
Koeweit	2 april 1981
Bangladesh	6 november 1981
Gabon	21 januari 1982
Sri Lanka	12 april 1983
Bulgarije ³⁾	2 november 1983
de Verenigde Arabische Emiraten	15 december 1983
Oman	24 januari 1985
Benin	1 november 1985
Zuid-Afrika	1 juli 1986
Argentinië ⁴⁾	21 april 1987
Qatar	2 juni 1988
Egypte	3 februari 1989
China	23 februari 1990
Djibouti	1 maart 1990
Vanuatu	14 september 1992
Barbados	6 mei 1994
Nicaragua	15 november 1994
Pakistan	13 januari 1995
Chili	28 februari 1995
Georgië	25 augustus 1995
de Marshalleilanden	16 oktober 1995
Tonga	1 februari 1996
Equatoriaal-Guinea	24 april 1996

¹⁾ De toetreding door de Sovjet-Unie is per 26 december 1991 voortgezet door de Russische Federatie.

2) Op 3 oktober 1990 is de Duitse Democratische Republiek toegetreten tot de Bondsrepubliek Duitsland.

3) Onder de volgende verklaring:

“The People’s Republic of Bulgaria considers that:

a) The provisions of article 9, paragraph 2 of the Convention which restrict the opportunity for certain States to become party to the Convention have discriminatory character and they are contrary to the generally recognized principle of the Sovereign equality of States.

b) The provisions of article 13 of the Convention are not in accordance with the UN Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples (Resolution 1514/XV/December 14, 1960) which proclaims the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations.” (*vertaling*)

4) Onder het volgende voorbehoud:

“The Argentine Government rejects the extension of the application of the International Convention relating to Intervention on the High Seas in Cases of Oil Pollution Casualties, 1969, done at Brussels on 29 November 1969, to the Malvinas Islands, South Georgia and South Sandwich Islands, notified by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the Secretary-General of the International Maritime Organization (IMO) on 9 September 1982, and reaffirms the rights of sovereignty of the Argentine Republic over the Malvinas Islands, South Georgia and South Sandwich Islands which form part of its national territory.

The General Assembly of the United Nations has adopted resolutions 2065(XX), 3160(XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21 and 41/40 which recognize the existence of a sovereignty dispute over sovereignty relating to the archipelago, urging the Argentine Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to negotiate in order to find, as soon as possible, a peaceful and definitive solution to the dispute through the good offices of the Secretary-General of the United Nations who is to report to the General Assembly on the progress made.

The Argentine Government also rejects the extension of the Convention to the so-called “British Antarctic Territory” and reaffirms the rights of the Republic over the Argentine Antarctic Sector including those rights relating to its sovereignty or corresponding maritime jurisdiction. It also recalls the safeguards concerning claims to territorial sovereignty in Antarctica provided in article IV of the Antarctic Treaty signed at Washington on 1 December 1959 to which the Argentine Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland are Parties.

Similarly, the Argentine Republic reserves the right to take measures in the maritime areas under its sovereignty and to submit to its jurisdiction and courts any incidents occurring in the said zone.” (*vertaling*)

Naar aanleiding van het bovenstaande is door de Regering van het *Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland* op 4 augustus 1987 een soortgelijke mededeling gedaan als is afgedrukt in rubriek H hieronder.

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben verklaard zich gebonden te achten aan de bepalingen van het Verdrag:

Kroatië. . . . . 27 juli 1992

Slovenië	12 november 1992
Oekraïne	3 januari 1994

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1975, 122.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1975, 122.

In overeenstemming met artikel XIII, eerste lid, van het Verdrag is het Verdrag door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland toepasselijk verklaard op:

de Bermuda-eilanden	19 september 1980 (m.i.v. 1 december 1980)
Anguilla het Britse Zuidpoolgebied ¹⁾ de Britse Maagdeneilanden de Caymaneilanden de Falklandeilanden met onderhorigheden ¹⁾ Montserrat het eiland Pitcairn, Henderson, Ducie en de Oeno-eilanden Sint-Helena met onderhorigheden de Turks- en Caicoseilanden de soevereine bases Akrotiri en Dhekalia op het eiland Cyprus	} 8 september 1982 (m.i.v. 8 september 1982)
het eiland Man	

¹⁾ De Regering van *Argentinië* heeft op 12 augustus 1986 de volgende mededeling gedaan:

“... the Argentine Government rejects the extension made by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of the application to the Malvinas Islands, South Georgia and South Sandwich Islands of the ... International Convention relating to Intervention on the High Seas in Cases of Oil Pollution Casualties ... and reaffirms the rights of sovereignty of the Argentine Republic over those archipelagos which form part of its national territory.

The General Assembly of the United Nations has adopted resolutions 2065(XX), 3160(XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12 and 39/6 which recognize the existence of a sovereignty dispute relating to the question of the Malvinas Islands, urging the Argentine Republic and the United Kingdom to resume negotiations in order to find, as soon as possible, a peaceful and definitive solution to the dispute through the good offices of the Secretary-General of the United Nations who is requested to inform the General Assembly on the progress made. Similarly, the General Assembly of the United Nations at its fortieth session adopted resolution 40/21 of 27 November 1985 which again urges both parties to resume the said negotiations.

... the Argentine Government also rejects the extension of its application to the so-called "British Antarctic Territory" made by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and, with respect to such extension and to any other declaration that may be made, reaffirms the rights of the Republic over the Argentine Antarctic Sector between longitude 25° and 74° west and latitude 60° south, including those rights relating to its sovereignty or corresponding maritime jurisdiction. It also recalls the safeguards concerning claims to territorial sovereignty in Antarctica provided in article IV of the Antarctic Treaty signed at Washington on 1 December 1959 to which the Argentine Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland are Parties." (*vertaling*)

Hierop heeft de Regering van het *Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland* op 2 oktober 1986 het volgende medegedeeld:

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland cannot accept the statement made by the Argentine Republic as regards the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to the United Kingdom sovereignty over the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands and, accordingly, their right to extend the application of the Treaties to the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands.

Equally, while noting the Argentine reference to the provisions of Article IV of the Antarctic Treaty signed at Washington on 1 December 1959, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to the sovereignty of the United Kingdom over the British Antarctic Territory, and to the right to extend the application of the Treaties in question to that Territory."

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1970, 197, *Trb.* 1971, 78, *Trb.* 1975, 122 en *Trb.* 1980, 101.

Voor het op 18 oktober 1907 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen zie ook *Trb.* 1981, 69.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 277.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 114.

Voor het op 6 maart 1948 te Genève tot stand gekomen Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (vanaf mei 1982 geheten: Internationale Maritieme Organisatie) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 44.

Voor het op 26 oktober 1956 te New York tot stand gekomen Statuut van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 51.

Voor het op 29 november 1969 te Brussel tot stand gekomen Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1996, 191.

Van het op 2 november 1973 te Londen tot stand gekomen Protocol inzake het optreden in volle zee in gevallen van verontreiniging door andere stoffen dan olie zijn de Engelse en de Franse tekst alsmede de vertaling geplaatst in *Trb.* 1977, 162; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1992, 190.

Uitgegeven de *twintigste* augustus 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. A. F. M. O. VAN MIERLO